

heldigt at sidde inde med hele det store Apparat. Min Mening er, at der kan gøres forskellige Ting, bl. a. en større Deling i Udbydelsen af Arbejde o. s. v. Jeg tror, det er berørt af flere ærede Talere, at f. Eks. den Sittethedsstillelse, Entreprenørerne give, ogsaa skulde komme Arbejderne tilgode for deres Tilgodehavende en vis Tid, og det har jeg erklæret mig parat til at gaa ind paa. Jeg tror, at Ministrene gøre det i det hele, og det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), der fremdrog Ringsted Station, vil vistnok ogsaa vide, at de Forbringer, Arbejderne den Gang havde, blede betalte, om det end ganske sikkert varede noget, thi jeg var ganske uvidende om det Forhold, der havde været. Jeg tror derfor ikke, man behøver at lovgive om dette; jeg tror, det er noget, som kan ordnes administrativt. Det er ogsaa meget muligt, at vi efterhaanden, naar vi prøve paa det og søge at finde Vejen dertil, søge at indføre Bempelser og Vindringer i Vicitationsvæsenet, kunne faa det noget mere tilfredsstillende, end det er nu, men at komme bort fra det for det første, anser jeg ikke for muligt, og det ærede Medlem maa ikke slutte for meget deraf, at jeg har udtalt dette. Jeg har sagt, at Grundlaget, som dette Forslag staar paa, maa fraraades, og det ærede Medlem vil jo vide, at han selv nu har givet mig nogen Støtte for det Standpunkt, navnlig i sin Dmtale af Straffebestemmelserne. Han sagde, at Arbejderne kunde kun bindes ved Arbejdskontrakter mellem Entreprenørerne, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Meget vel! De kunne altsaa ikke komme ind paa denne Lov, men saa kunne Arbejdsgiverne ligesaa lidt komme ind paa den, hvis man vil erkende, at der skal være Tilgættelse i den Retning, at det er Arbejdskontrakterne, der i det enkelte Tilfælde skulle være forbindende mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. Naar det ærede Medlem siger, at Arbejderne ikke kunne komme ind paa denne Lov, maa han konsekvent erkende, at Arbejdsgiverne heller ikke kunne det. — Hvad Straffebestemmelserne i § 3 angaar, mente det ærede Medlem fra Aalborg, at Stat og Kommune skulde ind for den offentlige Politiret. Jeg rørte ganske let ved det Spørgsmaal første Gang, jeg havde Ordet. Jeg erkender selvfølgelig, at Bestemmelsen her kan forstås saaledes, men jeg har egentlig ikke troet, det var tilfaldet; jeg har nærmest tænkt mig, at det er Entreprenørerne, man vil have fat paa; derfor har jeg ikke dvælet udførligt ved det Punkt. Saa spørges der: Hvem skal paatale vedkommende Misbrug, forudsat at man ikke fik disse Bestemmelser i § 3 ophøjet til Lov?

Det skal ganske sikkert det offentlige. Naar det anmeldes, maa det offentlige paatale; saaledes forstaaer jeg i det mindste Bestemmelserne, og jeg antager, at Forslagsstillerne forstaa dem ligesaadan. Det kan jo have sin Interessee at undersøge disse Spørgsmaal, naagtet der efter min Mening ikke bør være Tale om at vedtage Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Odense (Christiansen) nævnte Ønsket om, at man ved Bygningsarbejder i Provinserne skulde benytte Provinsernes Arbejdere. Det finder jeg ganske berettiget. Jeg tror ogsaa, det maa erkendes, at som Regel taget bliver det fhjælpstgjort. Selvfølgelig kan det ikke ske i alle Tilfælde, og Vilkaaret maa ogsaa være, at vedkommende kan og vil paatale sig at udføre Arbejdet paa passende Vilkaar. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) unddrog sig for at svare det ærede Medlem for Aalborg Amtss 2den Valgkreds (Bramsen) med en meget mærkelig Motivering. Det ærede Medlem sagde, at dette Angreb var saa vægtigt og skarpt i Argumentationen og saaledes i det enkelt gaaende, at han maatte faa flere Dage, hvis han skulde imødegaa det ærede Medlem, og at han derfor vilde undlade det, men saa maa jeg ogsaa sige, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Kreds over for det ærede Medlem fra Aalborg har anerkendt, at han er optraadt under Behandlingen af denne Lov baade principielt dygtig og saaledes gaaende i Detailler, at det ærede Medlem renoncerer paa at imødegaa ham.

J. Sage: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Kreds (Hørdum) beklagede sig spydig over, at der ingen var, der havde villet støtte ham; han havde undret sig derover, men han vil maaske blive endnu mere forundret, naar det viser sig, at jeg til en vis Grad vil støtte ham. Jeg skal begynde med at erklære, at Vicitationer ere fra alle Sider erkendte for at være baade af heldig og uheldig Virkning, alt efter Omstændighederne. Det benægtes jo i Reglen ikke, at der er adskillige Ulemper forbundne med Concurrence-Friheden, men det er ogsaa klart, at skal den komme til at virke efter sit Øjemed, saaledes som de, der forsvare den, som det rette Grundlag for Samfundets økonomiske Udvikling have krævet, da skal dette Princip virkelig respekteres; men naar man gradevis forvandler hele Grundlaget for Arbejdsforholdene til noget saa flydende, som det efterhaanden er blevet i den Overgangstid, hvori vi nu leve, er det ganske vist, at der fremkommer Ulemper, som under den fri Concurrence ikke vilde fremkomme.